

COMMENTARIVS

2,3 <adeo non> *adquiescunt*. recte *adquiescunt* opponitur subsequenti *inquietent*. aliae coniecturae: *nimis rustice* (-o Cortius) *acquiescunt oneri* (honori Neubur Sonntag Schusler) Rhenanus Ruhkopf (*nimis!* Ruhkopf) *nimirum rustice*; <adeo non> *adquiescunt o. p.* [non contenti] Kurfess⁴ *nimis rustice, ais; quiescunt o. p.* Birt <numquam in his> *adquiescunt* Mariotti ap. Russo²⁻³ *nimis* <his>, *rustice, adquiescunt o. p.* <ut>, *non contenti* ... [ut] Niedermann *nimis rustice! omnes poetae non* [contenti] *adquiescunt ortus* Mras *nimis rustice* <hic> *adquiescunt* Tescari ap. Russo append. *n. r. acquiescis operi. poetae* ... [ut] ... *inquietant* Lindemann *n. r. acquiescis. nunc* <adeo> *omnes p.* Haase *n. r. acquiescis, quum o. p.* ... [ut] Ussing *n. r. acquiescis: sunt o. p.* Ronconi *n. r. adquiesc* <is! adeo s> *unt* Tandoi *n. r., ait quis, cum nunc o. p.* ... [ut] Gertz *n. r. ... adsuescunt o. p.* Haupt 'n. r.' *atqui sunt o. p.* Rossbach Weinreich Rostagni *n. r., inquires, tu nunc. horni poetae* ... [ut] ... *inquietant* Gronovius 'n. r.' *inquires: 'cum omnes poetae* ... [ut] Scioppius, prob. Bücheler ('vide ne interciderit versiculus huiusmodi: *adquies* <cis in his, inquis. tam curiose de sole di> *cunt omnes ... ut*' Bücheler⁴⁻⁶ app.) 'n. r.' *inqui(e)s, cum sint o. p.* W. Baehrens *n. r. at* <que inepte, in> *quies; sunt o. p.* Kurfess² *n. r. inquires, sunt o. p.* Ball.

3,2 *dede neci ... in aula*. Verg. georg. 4, 89–94 *deterior qui visus, eum ... dede neci; melior vacua sine regnet in aula. alter erit maculis auro squalentibus ardens – nam duo sunt genera: hic melior insignis et ore et rutilus clarus squamis; ille horridus alter desidia latamque trahens inglorius alvum*. cf. infra de Nerone: *aurea ... saecula, flagrat nitidus fulgore remisso vultus* (4, 1 vv. 9. 31), et *insignis regi forma est dissimilisque ceteris cum magnitudine tum nitore* (clem. 19, 2). de Claudio: *pedem dextrum trahere* (5, 2), *qui vobis non posse videtur muscam excitare* (10, 3). apud grammaticos *dede neci* laudatur: cf. Non. 432, 11 (696 L.), Arus. Mess. GL 7, 465, 15. recte de Claudio, cf. Fest. 162 (158 L.) '*neci datus*' proprie dicitur, qui sine vulnere interfectus est, ut veneno aut fame. de hominum genere fucis comparato, de servitute et de tyrannide v. supra 1, 2 *dicam quod mihi in buccam venerit*.

4, 2 *χαίροντας ... δόμων*. hic est ultimus e quattuor versibus, quos ex Euripidis Cresphonte afferunt scriptores complures, Cicero autem Latine vertit (Tusc. 1, 115) et titulum fabulae laudans. Euripidis versus plerumque referuntur in contextu orationis de morte (*περὶ θανάτου*) vel de ortu hominis (*περὶ γενέσεως*): Sext. Emp. hypotyp. 3, 230 (inter philosophos Stoicos et Epicureos disputatur *τί ἐστὶν ἡ λεγομένη τέχνη περὶ βίον*), Clem. Alex. strom. III 3, 15, 2, Stob. 4, 52b, 42, Strab. 11, 11, 8, Plut. aud. poet. 14 (36F), Arr. Epict. diss. 4, 5, 15, Menandri rhet. decl. 9 (IX 282 Walz). cf. comm. Nauck² ad loc. v. 4 praeter Senecam laudant Heliod. Aethiop. 7, 11, 9 et Plut. quaest. conv. 1, 2, 1 (615E), ubi de homine aliquanto insolentiore disseritur convivium ingredi recusante, immo superbe negante locum semet ipso dignum in convivio vacuum relictum: *ἐκεῖνον μὲν οὖν πολλῶ γέλῳ χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων ἐκέλευον οἱ κατακείμενοι. καὶ γὰρ ἦσαν πολλοὶ μετρίως ὑποπεπωκότες*. cf. enim *Claudium / ἐκεῖνον, iubent / ἐκέλευον, omnes / οἱ κατακείμενοι*, epit. Xiphil. Cass. Dionis 60, 35 *Ἀγριππίνα δὲ καὶ ὁ Νέρων πενθεῖν προσεποιοῦντο ὃν ἀπεκτόνεσαν, ἕξ τε τὸν οὐρανὸν ἀνήγαγον ὃν ἐκ τοῦ συμποσίου φοράδην ἐξηνόχεσαν*. apud Senecam alibi Euripidis versus in lat. translati laudantur ep. 49, 12; 115, 14–15. v. supra 1, 3 *tam bono nuntio*.

5, 3 *ut qui etiam non omnia monstra timuerit*. haec verba ad monstra marina pertinere